

Bortfald af opholds- og arbejdstilladelse på grund af ægteskab i udlandet

FOB nr. 82.145

Rettet henvendelse til justitsministeriet vedrørende spørgsmålet om tilbagekaldelse af en opholds- og arbejdstilladelse, der var meddelt en udlænding efter reglerne om familiesammenføring; tilbagekaldelsen var begrundet med, at den pågældende havde fortiet, at han kort efter havde indgået ægteskab i hjemlandet.

(J. nr. 1982-588-613).

Advokat A klagede for B over, at justitsministeriet havde tiltrådt, at hans klients opholds- og arbejdstilladelse skulle inddrages under henvisning til, at han havde opnået tilladelsen ved urigtige angivelser.

Det fremgik af sagen, at B, der var tyrkisk statsborger, indrejste i Danmark den 1. april 1979 og fik opholds- og arbejdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring. Tilladelsen blev fornyet flere gange, bl.a. den 20. marts 1980, 28. januar 1981 og 6. april 1981, uden at B oplyste, at han den 2. januar 1980 havde indgået ægteskab i Tyrkiet.

Advokaten anførte, at B havde undladt at oplyse om sit tyrkiske ægteskab, fordi han af landsmænd havde fået oplyst, at han ville blive udvist af Danmark, hvis han fortalte, at han var blevet gift. Selv om det var vanskeligt for udenforstående at dokumentere tilsynets praksis i sådanne sager indtil begyndelsen af 1980, var det advokatens opfattelse, at afgørelsen i B's sag var i strid med tilsynets praksis, og advokaten henviste herved til en sag vedrørende C, som havde fået opholds- og arbejdstilladelse i Danmark efter reglerne om familiesammenføring og derefter indgået ægteskab, uden at dette havde påvirket hans opholds- og arbejdstilladelse i Danmark.

I anledning af klagen til mig henviste tilsynet med udlændinge i skrivelse af 8. juli 1982 til justitsministeriet til ministeriets påtegningskrivelse af 19. maj 1980 til folketingets ombudsmand, hvori der blev redegjort for den praksis, der fremtidig agtedes fulgt i sager som den foreliggende. Også før begyndelsen af 1980 var tilsynets praksis således, at der almindeligvis blev stillet krav om ophold i Danmark i 1 år, forinden ægteskab blev indgået. B kunne således heller ikke efter den på tidspunktet for ægteskabets indgåelse gældende praksis have forventet, at opholdstilladelse i Danmark kunne bibeholdes, når han indgik ægteskab. Det fremgik af sagen, at B havde været fuldt bekendt med den administrative praksis, og at han bevidst afgav urigtige oplysninger i sine ansøgninger om opholds- og arbejdstilladelse.

Vedrørende C's sag bekræftede tilsynet, at han ikke fik sin opholds- og arbejdstilladelse i Danmark inddraget, efter at han i Tyrkiet havde indgået ægteskab. Det var imidlertid ikke muligt for tilsynet på det foreliggende grundlag at

udtale sig om, hvorfor tilladelsen ikke blev inddraget i forbindelse med indgåelsen af ægteskab, hvilket formentlig burde have været sket. Tilsynet pegede dog på, at C allerede i forbindelse med sin indrejse havde oplyst, at han var ringforlovet, og at han i øvrigt - i modsætning til B - ikke over for tilsynet havde holdt sit ægteskab skjult for tilsynet.

I skrivelse af 14. juli 1982 til mig henviste justitsministeriet til tilsynets udtalelse og fastholdt sin afgørelse.

Jeg tilbagesendte sagen til justitsministeriet og anførte følgende:

»...

Jeg må forstå justitsministeriets afgørelse i sagen således, at ministeriet har lagt til grund, at (B) ikke var gift ved sin indrejse i Danmark, men at ministeriet - under hensyn til, at han havde indgået ægteskab den 2. januar 1980 og i sine efterfølgende ansøgninger af 20. marts 1980, 28. januar og 6. april 1981 om forlængelse af sin opholds- og arbejdstilladelse havde undladt at oplyse dette - har fastholdt, at hans tilladelse skulle inddrages i medfør af bekendtgørelsens § 36, stk. 1, nr. 1.

Jeg går ud fra, at justitsministeriet er enig i, at det ved afgørelsen af, om inddragelse efter den nævnte bestemmelse skal ske, må indgå som et væsentligt element, om tilladelsen - såfremt (B) allerede ved ansøgningen af 20. marts 1980 om forlængelse af tilladelsen havde oplyst, at han den 2. januar 1980 havde indgået ægteskab - var blevet inddraget.

Om dette spørgsmål har tilsynet med udlændinge i udtalelsen af 8. juli 1982 i anledning af klagen til mig anført, »at praksis også før begyndelsen af 1980 var således, at der almindeligvis blev stillet krav om ophold i Danmark i 1 år, forinden ægteskab blev indgået«, og at (B) ... således ej heller efter den på tidspunktet for ægteskabets indgåelse gældende praksis (kunne) have forventet, at opholdstilladelse i Danmark kunne bibeholdes, når han indgik ægteskab«. Tilsynet har videre henvist til en udtalelse, som justitsministeriet den 19. maj 1980 afgav i forbindelse med ombudsmandens behandling af en anden sag, og hvori ministeriet oplyste, at »efter fornyede overvejelser i forbindelse med de nævnte verserende sager agtes fremtidigt fulgt den praksis, at et »barns« indgåelse af ægteskab ikke skal have betydning for forlængelse af opholds- og arbejdstilladelse, hvis barnet ved ægteskabets indgåelse har haft opholdstilladelse her i landet i ca. 1 år«.

Justitsministeriets udtalelse af 19. maj 1980 til ombudsmanden var vedlagt et notat fra tilsynet med udlændinge vedrørende reglerne om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til anden generationsindvandrere og

deres pårørende. Jeg har gennemgået de i notatet nævnte sager og telefonisk indhentet yderligere oplysninger fra tilsynet med udlændinge og justitsministeriet om de af sagerne, der på tidspunktet for udarbejdelsen af notatet endnu ikke var afsluttet. Jeg har herved forstået, at der i ingen af de i notatet nævnte sager vedrørende »børn«, der - i lighed med (B) - havde indgået ægteskab inden 1 års ophold i Danmark, skete inddragelse af deres tilladelser, ligesom ægtefællerne (bortset fra et enkelt tilfælde, hvor ægtefællen forinden ægteskabets indgåelse var blevet udvist af Danmark) fik meddelt opholdstilladelse på grundlag af ægteskabet.

På denne baggrund finder jeg at måtte udbede mig nærmere oplysninger om, hvorvidt praksis på tidspunktet for (B's) ansøgning af 20. marts 1980 om forlængelse af den tidligere meddelte opholds- og arbejdstilladelse var af en sådan fasthed, at det må anses for overvejende sandsynligt, at ansøgningen var blevet afslået, dersom det havde været oplyst, at ansøgeren nu havde indgået ægteskab.

...«

Justitsministeriet forelagde sagen for tilsynet, der i skrivelse af 25. august 1982 til ministeriet anførte, at der efter tilsynets opfattelse på tidspunktet for B's ansøgning af 20. marts 1980 forelå en så fast praksis, at det måtte anses for overvejende sandsynligt, at ansøgningen var blevet afslået, hvis han havde oplyst, at han nu havde indgået ægteskab, og at B havde været bekendt med dette. I den forbindelse fremhævede tilsynet, at der ikke i 1980 var tale om en skærpelse af praksis, men tværtimod om en lempelse, jfr. ministeriets skrivelse af 19. maj 1980.

I skrivelse af 19. november 1982 til mig henviste justitsministeriet til tilsynets udtalelse af 25. august 1982 om praksis på tidspunktet for B's ansøgning af 20. marts 1980.

Efter en fornyet gennemgang af sagen ud fra en samlet vurdering af de nu foreliggende oplysninger, herunder oplysningerne vedrørende C, havde justitsministeriet imidlertid efter omstændighederne fundet det rettest, at B's opholds- og arbejdstilladelse ikke blev inddraget.

| Jeg fandt herefter ikke grundlag for at foretage videre i sagen.